

Maade, om jeg saa maa sige, ligesom aabner en Dagbør, hvorigennem Begunstigede kunne vinde Afgang til Officeerskolen i en tidligere Alder, ja endog et heelt Aar tidligere, end de Udenforstaaende, som skulle søge Afgang til Skolen gjennem Hovedreglen i § 19; og jeg maa ansee dette for end mere uheldigt, naar der sees hen til, at den almindelige Aldersgrændse for Afgang til Skolen og Grændsen for det senere Avancement ere satte saaledes, at jeg ikke kan see rettere, end at unge Mennesker, der selv i den ifølge Hovedreglen yngste Alder, nemlig med det fyldte 17de Aar, komme ind paa Skolen, under almindelige Avancementsforhold ikke ville kunne naae længere end til at blive Premierlieutenanter. Ifølge § 19 skal der nemlig medgaae 4 Aar til at gennemgaae Skolen, og disse unge Mennesker blive altsaa 21 Aar, førend de kunne udnævnes til Secondlieutenanter; og ifølge en anden Bestemmelse — jeg troer i § 25 — vil der medgaae, saavidt jeg kan see, 3 Aar for de Bedkommende, inden de kunne opnaae de Dvalificationer, der ere nødvendige for at kunne blive udnævnte til Premierlieutenanter, saaledes at de altsaa ville være 24 Aar gamle, inden de blive Premierlieutenanter. Ifølge § 11 skal der nu, saavidt jeg husker, være 47 Premierlieutenanter; der vil, naar vi regne høit, vel omtrent i Gjennemsnit blive 2½ Avancement om Aaret, og der vil altsaa medgaae 19 Aar for at gennemgaae Premierlieutenantsclassen, saaledes at den Bedkommende under almindelige Avancementsforhold vil blive 43 Aar gammel, inden han bliver ældst Premierlieutenant. Det er klart, at der i saa Henseende skeer en Undtagelse, naar den Bedkommende forfremmes ved Valg; men jeg taler her om, hvorledes Sagen vil stille sig under almindelige Avancementsforhold, og naar de unge Mennesker i den allertidligste Alder komme ind paa Skolen. Efter disse Bestemmelser ville, som sagt, Mange af dem være udsatte for at maatte blive staaende i Premierlieutenantsclassen, indtil de ere i en saadan Alder, at de ifølge Loven ikke længere

kunne forfremmes til Captain — hvilket ikke kan skee efter det fyldte 42de Aar —, men derimod kort Tid efter, nemlig naar de have fyldt det 45de Aar, blive nødsagede til at tage deres Afsked med Pension. Hvis det altsaa er det Maal, hvorved det høie Folkething har troet at kunne vinke, som man har sagt, „Blomsten af vor Sømandsstand“ ind i Marinen, saa har man sikkert taget feil; thi denne „Blomst af vor Sømandsstand“ vil vel vogte sig for at komme ind paa en Bane, der giver et saa daarligt Resultat, at man har al Udflugt til at blive afflediget i sit 45de Aar med Pension; og skulde den vove Spillet, frygter jeg for, at den vil visne, inden den bærer Frugt. Men dog er det navnlig af Hensyn til denne „Blomst af vor Sømandsstand“, at det høie Folkething har troet at burde omdanne den høitærede Marineministers Forslag og istedet derfor at indsætte en Bestemmelse, som, saavidt jeg seer, vil medføre forøgede Udgifter af 5—6000 Rd., og som, hvad jeg før har nævnt, ikke vil kunne have en gavnlig, men derimod en skadelig Indflydelse paa Unglingene selv. Jeg kan i det Hele taget ikke forstaae den Omhu for denne „Blomst af vor Sømandsstand“, og det forekommer mig navnlig, at den er noget misforstaaet, naar der sees hen til, at man, som jeg har anført, har fastholdt en Bestemmelse, der gjør det muligt for andre Unglinge end Blomsten at kunne komme ind paa Skolen, og derved, at de stilles heldigere med Hensyn til Alderen, gjør det muligt for dem hen i Fremtiden at fortrænge de fredebe og med Omhu opøstede Blomster; men allermindst kan jeg forstaae denne Omhu og denne Omdannelse af Ministersens Forslag, naar der sees hen til, at der i dette gaves den samme Afgang, som der her er, for Blomsten af Sømandsstanden til at komme ind i Officeerskolen og videre ind i Officeerscorpset. Vel er det sandt, at den høitærede Minister i sit oprindelige Forslag har fastsat en Maximumsgrændse for disse unge Mennesker, nemlig den, at de ikke skulle kunne vinde Afgang til Skolen efter det fyldte 18de Aar, hvori-